

20
gr

Krajanenské listy

Lidový týdeník věnovaný českým zájmům v Polsku.

ROČNÍK I.

Redakce a administrace: Łuck, Włodzimierska 66a. (skrz. poczt. 121.)

ČÍSLO 24.

Jen na ovoci ztrácíme ročně 2,700.000 zl.

NEBOJKOTUJEME ŽIDY, ALE POTŘEBUJEME TAKÉ ŽÍT.

Josef V. Rejzek.

Prožíváme dobu, kdy našinec sotva postačí pozorovat běh vývoje a změny v politické orientaci Evropy. Tak se v posledním čase něco změnilo i u nás na Volyni. Tuto změnu učinila pouhá klausule, která byla vsunuta do státní ústavy. Tímto zařízením pak ztrácí v některých okresech volyňští Češi právo ke koupí nových pozemků. Účinek této ústavy nedal na sebe dlouho čekat a tu a tam se již hlásí stesk: nemohu koupit pozemek, protože jej prodává Polák — možno koupit jen od Čecha, nebo v nejlepší

případě od Ukrajince. Tedy tu to máme, najednou to prasklo!

Nebudeme se rozepisovati o tom, jaký cíl je tímto zařízením sledován, počítat však s tímto faktem musíme, chceme-li se jen trochu zadívat do budoucnosti vstříc. Nemůžeme páchatí sami na sobě zločin tím, aby nás jednou doba překvapila svými vrtochy.

Předně, nepomůžeme-li sami sobě, jistě k nám nikdo s onou pomocí nepříjde. Uvažujme jen trochu, rozhlédněme se po svém okolí a musíme říci:

Kolik českých obchodníků by se uživilo na místě Židů, kteří od začátku nastěhování volyňských Čechů jsou živeny převážně jen z obchodů, které dělají mezi námi Čechy koupí našich zemědělských produktů.

Vždyť, řídíme-li se jen nejnižšími číslicemi, dojdeme k tomu závěru, že volyňští Češi ztrácejí ročně jen na prodeji ovoce přes 2.700.000 zl. Ale to přece není vše, zde u nás prodáváme ještě obilí; a kdo jej kupuje? — Žid. — Kdo u nás pak kupuje chmel? — Žid. Kdo kupuje dobytek? — Zase Žid! Pokuste se to pak spočítat úhrnem a dojdete k milionům,

které by dobře uživily několik tisíc našich krajanů a při tom by velká část těch peněz (po faktickém výtěžku) zůstala u nás. Zdá se to všechno jako velká iluze, ale jsou to tak střízlivá fakta, která nás přímo v běžném životě bičují a dohánějí k intenzivnějšímu přemýšlení, jak se vymanit z onoho zakletého kruhu zaostalosti, zkostnatění.

Jak si pomůžeme?

Zde je třeba rázného hlasu sjednocené masy, který by měl nesmlouvavě zahřmět na veřejnost:

Nechceme příživníky Židů! — Chceme svá ovocnická družstva! — Chceme družstevní prodej dobytka! — Chceme družstevní prodej obilí! — Chceme družstevní prodej chmele! — Chceme svá družstevní mlýny a

chlebopekárny! — Chceme všichni svá konsumní družstva a družstevní mlékárny! — A chceme všechno to, abychom dospěli k hospodářské, produktivní i konsumní soběstačnosti!

Přimysleme si pak k tomu takovou ústřednu všech těch zemědělských družstev a odpadne otázka kde vzít prostředky

(Dokončení na str. 7.)

Dr. Antonín Švehla, býv. předseda čs. vlády.

V rozhodných dnech 20. a 21. května celý čs. národ si připomněl slova velikého svého zemřelého vůdce Antonína Švehly, která k bdělosti volala:

„My jsme uprostřed Evropy ta nejzastí bašta západní demokracie, jsme jak hlídka v poli. Říci tomu našemu člověku, jsi forpost a stojíš ve zbrani, ať jsi kde jsi a ze kterého regimentu jsi, jsi voják na veliké frontě a ukaž, že jsi muž. Stojíš na nebezpečném místě, tu čest ti přikázaly dějiny a půda. My všichni tady jsme ve službě...“

Pomoc českým zemědělcům na Volyňsku ze staré vlasti.

Jak se dovídáme svolává Domovina zahraničních Čechoslováků v Praze na 5. července na půl desátou hodinu dopolední do zasedací síně Národní rady československé v Praze poradou, věnovanou českým zemědělcům u nás na Volyni. Za přítomnosti zástupců ministerstev bude projednávána otázka vyslání agronomů na Volyn, kteří by připravovali půdu pro vybudování české hospodářské školy na Volyni. V poradě bude předsedať předseda Domoviny zahraničních Čechoslováků poslanec Ing. Žilka a referentem na poradě bude generální tajemník Zemědělské jednoty republiky Československé Ing. Šafař. Porady se zúčastní také zástupci našeho rolnictva a Matice Školské v Lucku, kteří pojedou do Prahy na všesokolský slet. Jsme rádi, že Domovina zahraničních Čechoslováků začíná vážně řešit otázku příprav k vybudování české hospodářské školy pro naši Volyn a již předem upřímně děkujeme za zájem, který o nás jeví. Je to opět důkaz, že Domovina pomáhá krajanům v zahraničí nikoliv jen slovy, nýbrž skutky. Přejeme proto Domovině zahraničních Čechoslováků k jejímu desetiletému jubileu založení mnoho zdaru v jejím poslání.

Ing. Alojs Knotek:

VYSVĚDČENÍ.

(Dokončení.)

Ach, jak ten školní život radostí oplývá!

Uplynou prázdniny, přijde čas podzimní, žáci sejdou se zase sluncem ožehnutí, zdravější. Zase se otevrou školy a znovu nastane práce, učení a mučení. Pokračování k samostatnosti, čato ve slépějích rodičů.

Život rychle pádí, to staré

pokolení stává se nepotřebným, nastupuje mladé, aby ukázali co umí.

To vše zove se život! S vysvědčením v ruce vstupuje se na divadelní prkna života, aby každý odehrál svou ulohu, někdy jako autor, pěvec, umělec, jindy jako pouhý státi-

(Dokončení na str. 7.)

NENECHME SE OSOČOVATI TENDENČNÍM TISKEM!

Stěžujeme si často na nepravdivé zprávy o nás na Volyni v tisku. Některé nám třeba i lichotí, avšak vyskytují se i takové, které mají zřejmý účel poškozovací a nejsou dobrou pověst. Jedna z takových zpráv byla uveřejněna v č. 991.

I.K.C. z r. 1930 a zní takto: „Češi volynští počtem 45.000 prohlásili slavnostně svůj vstup do „Kościola Narodowego“ v Polce...“
Z redakce N. Buditele došel dotaz v této záležitosti, na něj jsem odpověděl následovně:

„Nejsem sice oprávněn mluvit za celou naši veřejnost, nicméně nepochybuji, že všichni naši krajané bez rozdílu vyznání jsou toho mínění, že podobná bezpodstatná lež nesmí zůstat bez odvěty z naší strany. Zmíněný list neuznal za nutné vy-

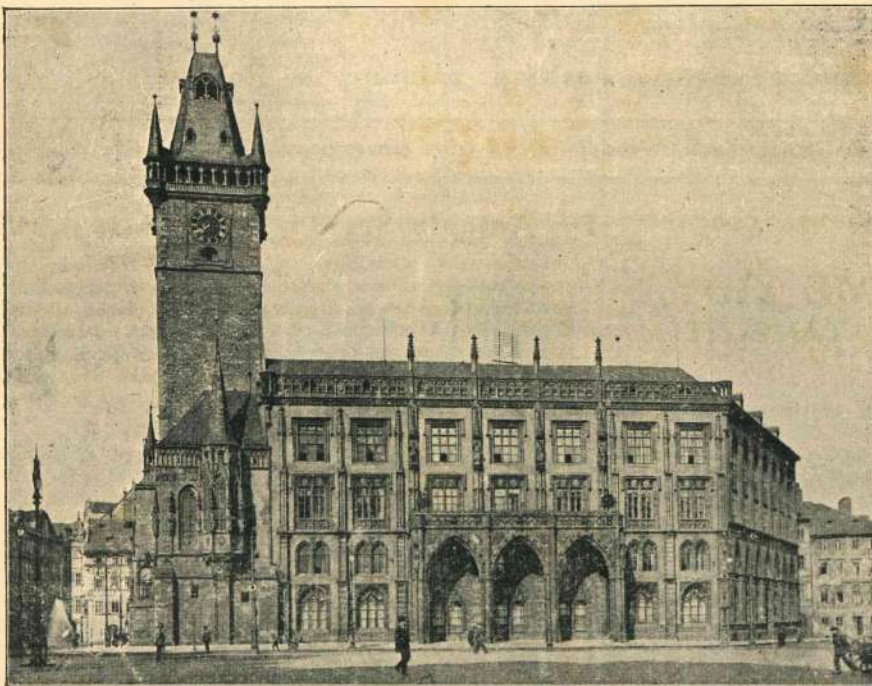
šetřiti tuto „sensační“ událost na místě, máť zajisté i na Volyni svoje zpravodaje, čímž osvědčuje, že mu nezáleží na tom, aby svoje čtenářstvo pravdivě informoval o stavu věci, nýbrž aby rozševal simé rozrůžek mezi oběma bratrskými národy. Na celé Volyni o jakém-si náboženském hnutí, ba dokonce přestupování k církvi, o níž snad nikdo z krajanů vůbec neslyšel a pro niž se nejeví prázdný zájem, není ani známky, a musíme žasnouti nad tím, kterak možno takové veskrz prohané zprávy o naší menšině rozšiřovati.

Otázek náboženských se vůbec zde na Volyni neradí dotýkáme, jelikož jsou dosti choulostivé a to nejen z toho důvodu, že jsou zde různá vyznání, leč i proto, že i mezi stejnověrci panují různé náhledy a pojmy o náboženství. Autorka brožury „Koloňje české na Wolyniu“ pi. Cichočka vytýká osadníkům českým náboženskou lhostejnost a neupřeme, že má značnou část pravdy. Jest mezi námi dosti takových, jimž otázka náboženská jest věcí vedlejší, téměř zbytečnou. Avšak jest též nemálo těch krajanů, jimž duchovní a mravní povznesení naší větve upřímně leží na srdci. Ani jedni ani druzí však nemají vůbec zapotřebí vstupovati do jakési neznámé náboženské denominace, neboť o jejich duchovní potřeby jest náležitě postaráno. Nedovedli-li jsme se sjednotiti tehdy, když toho potřeba vyžadovala, t. j. za dob krutého útisku náboženského v dobách bezohledného carismu, tím méně cítíme toho potřebu nyní, když požíváme svobody svědomí.

Ještě drzejším nesmyslem jest však udávaná příčina tohoto přestupu. Práví se tam dále: „Vyznamné jest hnutí mezi Čechy volynskými. Chtějí samozřejmě velice intenzivně zesílití hnutí sektářské a tudíž podrytí náboženskou jednotnost říše.“ — Těmito slovy nás staví list ten do řady podvrtných živlů státu. Nechce věděti o tom, že my Češi vždy a všude projevujeme svoji loyaltitu vůči státu, jehož jsme příslušníky. Všem nám velice záleží na tom, aby stát náš byl silným a spořádaným, neboť jen v tom případě zabezpečuje nám pokoi, občanská práva a svobodu. Toho jsme si plně vědomí a také k tomu pracujeme. Svoji povinnosti vůči státu jsme si plně vědomí a svých si uhájiti též dovedeme. A jestli jsme někde zkracováni jest toho ve většině případů vinen stváčský tisk, který často vyličuje hrozné násilí, jaké snášeji Poláci v Čechách.

Leč to není ještě vše. Autor se odvolává na jakýsi spis bý-

(Dokončení na str. 4.)

Staroměstská radnice. V této historické budově se konaly 20. června volby primátora hl. města Prahy a znovuzvolen dr. Petr Zenkl.

Ve volné chvíli

Inž. Alois Knotek:

Případ asimilace.

(List z historie Čecha v repub. polské.)

(Dokončení.)

Vítkovský revír byl bohatý na lišky, kuny a divokou zvěř. Kožešiny se platily v dolarech. A tak to při zdraví a štěstí šlo dále a dále až se nahromadil slušný kapitál. Koupil se dům ve Lvově, domek ve Vítkově, nějaký morg polí. V chlévě bývalo 15 tučných krav, několik těžkých sviní, drůbeže do nespočítání a to všecko pomáhalo při hromadění majetku.

Přicházel jsem často k němu, ba pracoval jsem mu na lesních plánech. Měl už to v krvi, že se rád chlubil cizím peřím. Odměnu jsem od něho nečekal, věděl jsem dobře, že je lakomý, že šetří a neví pro koho.

Myslival jsem na něco jiného. Často jsme mluvivali o „České Matici školské“ v Lucku, o jejich těžkých úkolech a peněžních nedostatcích. Přinášel jsem

sebou „Hlas Volyně“ a nutil ho všemožně, aby jediný český časopis v Polsku předplatil a podporoval, ale všechna moje práce byla marnou. Zarytec! Slova českého nepromluvil, styděl se za svůj mateřský jazyk, styděl se, že ho máma tam v semilském zákoutí vychovala a české písničky mu zpívala, aby blaze usnul. Za celý život nekoupil české knihy a groše nedal na dobročinný účel. Jen „mamonil“, strádal a nevěděl pro koho.

Říkával jsem mu častokrátě po rozmyšlené předmluvě:

— Dej tisíc zlatých na Matici školskou, nic to neublíží tvému jmění, které hromadíš bez programu. Za to zůstane po tobě nehynoucí památka v dějinách českých, tím vystavíš si na věky pomník vděčnosti národa, z jehož středu jsi vyšel. Bud

jednou v životě moudrým, vždyť jsi Čechem, třeba jsi i svůj mateřský jazyk ztratit! —

Nic platno. Potomek z rodu Riegerů, velikých vlastenců a pracovníků na „národa roli dědičné“ zůstal hluchým i tupým ku každému národnímu činu. Jeho srdce pro vlast zkamenělo. Žil jako odpadlík od svého národa a tak umřel. Nikdo neznal, že byl Čechem.

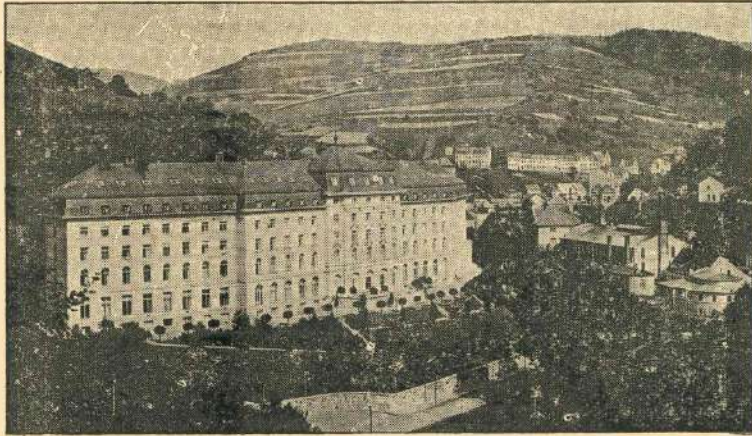
Tam na hřbitově v Novém Vítkově stojí na jeho hrobě kříž a tabulka s polským nápisem.

To zůstalo po člověku, který mohl v knize dějin zanechat památku čestnou, nehynoucí, jako člen národa českého. A takt — zůstal jen prázdný list dějin s poznámkou: odrodilec!

Nic více.

O TĚ NAŠÍ STARÉ VLASTI

OTÁZKA SUDETSKÁ.

Lázně Jáchymov.

Sudetami nazývají Němci vůbec okraj Československého státu, který přimyká k Třetí říši a je převážně obydlen Němci. Hned z prvopočátku chci uvést pro jasnost čtenářovu, že tento okraj obývaný Němci, není nijak zachvácen, nýbrž narpak je to zem historicky česká a patří z pravěku ke koruně české. Je pravdou, že Němci se tu přistěhovali od 12. století, ale to neznámě, že ten Němec, který přišel na naši zem hledat obživu a tím současně ubral skývu chleba našemu pohra-

Marjánské lázně.

ničnímu lidu, má sebe menší právo domáhati se jakékoliv autonomie nebo jiné privilegie na tomto území. O to dnes jde. S naší strany dosud nebylo jasné poukázáno těm všem Němcům na jednu okolnost a totiž, že my Čechové jsme nevzal, Němcům ani kouska zemí kdežto oni ano (část Slezska, Chebska, Pošumaví) a tudíž my nemůžeme se za žádných okolností přistoupiti na jakýkoliv kompromis, ať už ve smyslu autonomie a nebo jiných možností, když už dnes Němci používají práv, jakých sama celá nacionálně-socialistická německá vymoženost svému lidu nedává. Nemáme koncentračních táborů, nemáme bílé menšinové vymoženosti svému lidu nedává. Nemáme koncentračních táborů, nemáme bílé menšinové vymoženosti svému lidu nedává. Nemáme koncentračních táborů, nemáme bílé menšinové vymoženosti svému lidu nedává.

mánské metody používají. Jinou otázkou zde je na místě, ale prozatím ne mluvím o skutečnosti dneška. Vedeme sice s Němci již tiše sice boj o svoji nezávislost a snad děkují své geografické poloze, boj ten neustane, pokud Němci budou národní výbojným, jak jsou dosud. Skutečnost se nedá změnit, ale přeci jen chceme poukázat, že ve staré vlasti až moc citově se zachovávají ku všem těm, kteří chtějí bránit základy státu. Je pravdou, že lid československý dokazuje čím dále tím větší ochotnost a schopnost státotvornosti, ale to ještě neznamena, že všechny prostředky k udržení své nezávislosti jsou využity. Bylo by záhodno, aby byly studovány postupy v menšinovém měřítku u svých sousedů a dle těchto se doma zařizovali.

Němci křičí, že jsou utiskováni, že tudíž musí dostati větších práv, než používají dosud.

Řekněme si přímo, že sami Němci vědí, že již více prav dostati nemohou, poněvadž ich ani tolik nepoužívají. Němci ve svém oblíbeném Reichu, ale celá ta k mecie je v úhru záminkou krádeží politických machinacím. Je úplně srozumitelné každým zdravě smýšlejícím obyvatelem, že Němcům se nejezdá o Němce z pohraničí československého a to již proto, že to je kraj dosti chudý a že by Němcům přibýlo nejméně 35 milionů nových obyvatelů, o které by se musel Reich náležitě starati, a to dnes pro Německo, které trpí nejen nedostatkem devis, ale i všech druhů potravin, není zrovna žádoucí. Němcům se jedná o to, aby se dostali bližší zdrojům petrolejovým a to se státi může připojením celého Československa, aby tak susedili s Rumunskem a pak už flakem by se dalo dělati vše, co jen v zájmu potřeb německých bylo. Češi směle mohou pou-

kázati na jednu jasnost. Dobře, pravíte, že se vám u nás nelíbí, tedy nikdo vás nedrží a tudíž jděte si kam chcete, tam kam vás táhne srdce, do ráje nacionálně národního. Zem obývaná Němci patří Čechům a tudíž také jim musí zůstat a chce-li někdo ze zemí českých rozdávat, pak mu plně doporučujeme, aby dal ze svého, poněvadž ze svého může lehce dáti, a v opačném případě by dával co fakticky historicky není jeho. My Čechové nemáme z čeho dáti, neboť to co je dnes naše, není fakticky všechno, co nám kdysi plně patřilo. Němci jsou národem velikým a tudíž spíše si najdou možnost ukojiti potřebu menšiny německé v Československu vystěhovatelstvím, když už jim na tom tolik záleží — na teréne jiném. My Čechové chceme také žiti a také k životu vlastnímu máme plně právo, jako Němci a nebo jiní národové. Není naší vinou, že se Němci na naše území tak cpali. Nelíbí-li se jim, tedy s Pánem Bhem, cestu mají otevřenou a v majetkových věcech jistě budeme daleko více lidštější než sami Němci v nynějších dobách (půjčky a emigraci židovské a jiné závazky finanční, které honorovati nemíní.)

Boj českoslovanský s Němci není pouze boj českoslovanský za sebe nýbrž je boj za všechny státy, které mají německé menšiny. Prohraje-li českoslovanský nynější boj, pak sousedící státy, mající německé menšiny, pocítí naši prohru také — vyhraje-li boj, pak aniž by sousedící státy utrpěly — vyhraje boj s námi. V tom je tragédie našeho boje. Naš boj je současně bojem za jiné.

Jaro.

Poděkování pánům učitelům a slečnám učitelkám české školy v Lucku.

Po tak krásném splnutí s naší školou přišel nám den, kdy se musíme rozloučit.

Loučíme se s naší školou jako s dobrým otcem a dobrou matkou, která nám vstúpila do duší a myšlenek mnoho zlatých zrněk.

Děkujeme Vám páni učitelé a slečny učitelky za Vaši péči. Vy jste nám vkládaly jen samé ctnosti do našich srdcí. Jsme si vědomi toho, že jste pro nás mnoho věnovali a proto nutí nás z duše celé Vám vzdáti vřelé díky. O díky. Bůh dobrý nechť Vaši lásku splatí!

Nám svatá budou Vaše slova, nám drahé bude vše, čím jste naše mladé hlavy obohatali. A my nyní za to, jako matky věrně děti uchováme naši školu ve světlé památce a věrně, vědecky v každé době budeme sloužit naší škole k rozkvětu a slávě její.

Anna Šircová, žačka VII. třídy z Malovany.

Čtete, předplácíte a rozšiřujete "Krajanské Listy"

ČEŠI A SLOVÁCI JEDNO JSOU!

Předseda čs. vlády dr. Milan Hodža, jenž je rodilým Slovákem a který je považován za velkého státníka současného Československa, nedávno odpověděl na všechny tendenční výmysly o ohrožení vnitřní celistvosti čs. republiky mimo jiné těmito slovy:

„Málokde bylo tolik zloby proti státu, jako proti našemu, ale málokde bylo tak jasného důkazu pohotovosti a odhodlání, do poslešného zachato, co máme, jak v naší republice, tak na Slovensku. To nám uznala celá Evropa, to nám uznala Amerika.

Slováci mají tu etizádost, aby v této republice žádný Slovák za nikým nezůstal pozadu. Heslem našim je: „Já pán — ty pán!“ Naše rovnocennost dokazuje, že nezůstává p řadu slovenský rolník za českým rolníkem, nezůstává p z řadu slovenský řemeslník ani dělník za českým řemeslníkem a dělníkem, ani Slovák úředník, ani ministr za českým úředníkem nebo ministrem. Nezůstává pozadu, zejména ani slovák voják za vojákem českým.

Vzkazujeme tam našim bratřím za Moravou a v celém státě, když se o nás Češi a Slovinci tvrdí a nepoddajně a že kdykoliv by povstal nějaký mrak nad republikou, zase všichni jsme naráz jedním kusem žuly, jedno tělo a jedna duše, republika celá.

Všichni Slováci jsme naprosto oddáni československému státu.

Dr. Milan Hodža.

Necht' je jako všem v republice, ale i v celé Evropě, že slovenská lidová strana má sice právo hovořiti za své voliče, ale nemá práva hovořiti za slovenský národ.

Ve dvacátém roku republiky volá Slovensko k celé veřejnosti tohoto státu a k celé veřejnosti evropské: My jsme tu pány! My neseme na Slovensku odpovědnost, my tedy také rozhodujeme.

Základem slovenské svobody je Československá republika. Kdo ze zlého úmyslu nebo jen z velkého hříšného omylu poškozujee dobré jméno našeho Slovenska a republiky, tomu tato Slovenská Jednota tímto okamžikem vypověděla boj.

Československou jednotu ze zorného úhlu naší společné nerozhodné čs. státnosti nedovlíme

ani ohrozit, ani podlomit, ani ochromit!

1938.

Dojmy ze dne 22. května ve Velkých-Dorohostajích.

(Dokončení.)

Lide náš český! — Ach, jak to krásně zní je mojí nejvroucenějším přáním, by ta slova, když se o nás Češi mluví, vždycky tak krásně zněla. Ale abych neodbočila. Drazí krajané, nepropíjejme peníze, mnohdy tak těžce vydělané, neutápějme v alkoholu svůj bystrý a strážlivý rozum. Těch propitých peněz by možná bylo třeba na spoustu dobrých a užitečných věcí, kterých na každém kroku postrádáme. A toho jasného, zdravého rozumu jest také tolik třeba v dnešní kritické době, v tom cho-

robně-horečném chvatu světového pokroku. Při různých těch oslavách bývá nás obyčejně jen mizivé procento, že se skoro ztrácíme a proto, když nás jest jen hrstka, tu chovejme se vždy aspoň vzorně a nikoliv tak, aby za námi házeli pohrdlivé úšklebky, neb škodolibé poznámky.

Ano, ztrácíme se! Ještě nikdy jsem to tak bolestně nevytčila, jako tam na louce, když jsem naslouchala té hudbě a těm ukrajinským písním. Od malička jsem ráda chodívala do chrámu a nic mi to neva-

dilo, že se Bohoslužba odbývá mi opravdu nedává teď pokodřive staroslovanským jazykem je: proč to tak není? Takových a nyní ukrajinským, až tam a podobných nezodpovězených a louce jsem vycitila, jak „proč“ mám celou řadu a když jsme odkázáni ba spíš přilipnutí k jiným chrámům. Zatoužila jsem tak upřímně po tom, se mi začnou vyrovnávat v paměti, tak se mi zdá, jako by mne něco vrtalo v mozku. Ráda mívám světlo a jasno, ráda byla být aspoň malá kaplička a aby tak mohly být alespoň něco nemohu sama rozluštit, několikrát do roka odbývány ani jinde odpovědi nenalézám. bohoslužbu naším českým jazykem. Také v každé víse by tu opravdu se mi zdá, že u těch „proč“ rostou čím dál větší a silnější otázky, které více by se dala hrdčit v církevním zpěvu. A ta myšlenka Věra Bohatá.

Ze Straklova.

Dne 13. VI. t. r. o hasičském výletě na hřišti při obecném parku se konala bohoslužba při pěkně udekorovaném polním oltáři, které se zúčastnil hasičský sbor se svým praporem a místní občané. Otec duchovní M. Ivaškov o mši v pěkném kázání, věnovaném historii Straklova, nabádal, aby Češi i nadále zůstali věrnými křesťany. Průběh celé bohoslužby i českého kázání mocně zapůsobil na přítomné.

Dne 15. VI. t. r. u nás bylo opravdu důstojně uctěno 25 leté výročí stříbrné svátby faráře M. Ivaškova. Nejdříve ho přivítali žáci, tvořící spale; žák s žákyní po krátkém proslovu vručili pak jeho choti pěknou kytici. Dále jménem četné shromážděných občanů srdečně ho vítal učitel Al. Křivka, který ve své řeči odrazil jeho zásluhy jako kněze a jako dobrého vychovatele. téžich se sympatií všech. Vzpomenul pak na to, co bylo vykonáno v chrámě Pně z jeho iniciativy. Na zakončení přál vzácným jubilantům mnoho štěstí a zdraví. Potom následovala bohatá hostina, uspořádaná občany. Při hostině občane věnovali o. duchovnímu prací přibor a hodiny. Při tom nebylo zapomenuto ani na Ústředí MŠ. Díky naše patří jak všem přítomným onoho zdařilého podniky tak i iniciátorům úspěšných sbírek.

Stálý dopisovatel

Z Dubna.

Dne 19. VI. t. r. v Dubně na Surmičích bylo provedeno svěcení nového školního praporu a sedmitřídní školy, kterou navštívují také děti našich krajanů z blízkého okolí. Průběh celé slavnosti byl velmi zdařilý. Zvláštního půvabu a pestrosti celé slavnosti dala velitelství místního pluku a garnizonu. Posádky a jevila a jeví zvýšený zájem o tuto školu. V souvislosti s tím škola ponese název „Publiczna szkoła powszechna III. stopnia na Surmiczach imienia Legionów — Bojoneczyków.“

Oznámení.

Odbor ČMS. v českém Straklově oznamuje, že hasičský sbor věnuje místnímu kolu 18. zlotých. Dále o stříbrné svatbě kněze M. Ivaškova a jeho choti z iniciativy p. Suchého i paní M. Křivkové podniknuta sbírka, která vynesla 37 zl. 63 grošů.

Z označené sbírky Kolo zasílá ve prospěch Ústředí částku ve výši 30. zlotých, bytek pak a obnos. věnovany hasiči, ponechává ve své pokladně na běžné kulturní výdeje.

Jak hasičskému sboru, tak hostům i iniciátorům jmenované Kolo srdečně děkuje. Ukutečněním sbírek i věnováním usradňuje se práce jak místnímu odboru tak též se přichází s pomocí Ústředí. zvláště n ní v měsíci největší finanční tísně.

Nenechme se osočovatí tendenčním tiskem!

(Dokončení ze str. 2.)

valého carského generála Červinky pod názvem „Trp, kozáče, budeš atamanem!“ Tam jest psáno, že Češi byli proto povoláni na Volyň, aby „pečovali“ o národ polský, t. j. stali se udavači, tak že skrze ně mnoho Poláků z Volyně bylo vězněno a vysláno. Dále se praví, že Češi osadníci za to bezplatně obdrželi od carské vlády země, zkonfiskované vlastencům polským. Bylo by žádoucí, ba nutno seznáti se s obsahem tohoto paskvilu a žádati důkazy těchto hnušných lží. Jde tu o naši dobrou pověst, které jsme si dobyli u vlády a úřadů, a kterou si hanebnými a utrhačnými lžemi poskvrniti nedáme.

Dále se v onom hanopisném článku tvrdí, že Češi v Československu snaží se ovlivňovatí poměry náboženské v Polsku což nazývá vmešováním se do vnitřních záležitostí polských. Jedná se tu o jakousi spolupráci církve československé v ČSR s církví národní v Polsku. Nechápeme proč se pisatel tak rozčiluje. V každém státě jsou různá vyznání a

(Dokončení na str. 7.)

Co nového ve světě.

Po s. p. Carovi plk. W. Slawek.

Na místo maršálka sejmu, které zaujímal od r. 1935 s. p. S. Car, nastoupil plk. Walery Slawek. Zvolen byl 114 hlasy proti 30.

Provdání konkordátu s Polskem. Zástupce svatě stolice apoštolský nuncius ve Varšavě Cortesi a ministr zahr. věci Beck podepsali úmluvu, kterou se upravuje otázka navrácení katolické církvi nemovitého jmění, kostelů, kaplí atd., jež carská vláda zabavila ve prospěch církve pravoslavné.

Organisace polských bojovníků „Zarzewie“. žádá energicky rozpustění nac. soc. německých organizací v Polsku, poněvadž zahr. tlak na německé menšiny ohrožuje integritu státu. K organizaci „Zarzewie“ patří i náměstek ministerského předsedy Kwiatkowski a ministr dopravy inž. Ullrich.

Pan pres. prof. Ignacy Mościcki odejel na 6-ti týdenní odpočinek do Itálie.

Letecké spojení Varšava—Kaunas.

Letecké spojení Varšavy s Kaunasm bude zahájeno začátkem července na trati Varšava-Riga-Talinn-Helsinki.

Slavné uvítání Jihoslovanů v Praze.

V pátek odpoledne přijeli do Prahy Jihoslováci. V úvodu uvítání, které se konalo v Praze, byli Jihoslováci uvítáni s velkou slávností. Jihoslováci byli uvítáni s velkou slávností. Jihoslováci byli uvítáni s velkou slávností.

Všichni Slovinci jsme naprosto oddáni československému státu.

dorostu. Dorostenci Jugoslavié byli nadšeně pozdraveni a uvítáni. Cestou k Tyršovu domu vityly je tisíce lidí. Nával pražského obecnictva byl tak veliký, že na delší dobu byla přerušena doprava. Zvláště bouřlivě byli Jugoslávci vítáni na Malé straně od mostu Legií až k Tyršovu domu. Prapory a vlajky vlály vstříc, obchody byly vyzdobeny chvojnami a stuhami jugoslávských barev. Nadšení, s jakým byli Jugoslávci vítáni v Praze, bylo ohnivým projevem lásky Čechoslováků k Jugoslávci.

Počet jugoslávských dorostenců činí 1024. Jejich vlajky byly pozdravovány po celé cestě od hranic ČSR. Vítání v Praze zúčastnil se jugosl. vyslanec v Praze dr. Protič, celé předsednictvo ČOS s dr. Bukovským, předsedou jugosl. Sokola s dr. Ganglem, primátor dr. Zenkl, zástupci úřadu a vojska. Tak skvělého uvítání Jihoslovanů Praha dosud neviděla.

V Československu se pokračuje na úpravě národnostního statutu.

Slavnostní výzdoba Prahy.

Po očistění a obilnění domů dochází v Praze k praporové, stuhové a věncové výzdobě Prahy. Střed Prahy, hlavní ulice se pestří prapory na domech a praporečky v oknech, všude je plno jásavých barev a nad chody do obchodů zelenají se

Slovenka a republiky, tomu tato Slovenská Jednota tímto okamžikem vypověděla boj.

Československou jednotu ze zorného úhlu naší společné nerozlučné čs. státnosti nedovolíme

ani ohrozit, ani podlomit, ani ochromit!

věnce chvojí. Praha se strojí jako nevěsta ke svatbě a je svým sokolským nadšením opravdu krásná.

Polské letadlo se zřítilo.

V blízkosti města Piaseczno (20 km jižně od Varšavy) se zřítilo letadlo, které provádělo meteorologická měření. Dvě osoby byly v letadle zabity. Pilot vyskočil z letadla, když už padalo, avšak padák se neotevřel.

Letecká katastrofa v Praze.

Při nácviку sletového akrobatického programu se srazila tři letadla a spadla do zahrady pražské čtvrti Hřebenky. Dva letci zahynuli.

Na Volyni budou vesniční listonoši.

Jak v některých místech na voľňském venkově pošta dosud pokulháví ví zajisté každý našinec. Nyní nás však došla radostná zpráva o řešení tohoto problému. Totiž, **Okružní Dyrekce Pošt a Telegrafů v Lužině zavádí dnem 1. července t. r. službu vesničského listonoše na území Volyňského vojvodství.**

Tito vesniční listonoši budou přijímat i doručovat poštovní zásilky; rovněž budou přijímat předplatné za časopisy a prodávati poštovní známky. Do každé obce bude listonoš docházeti nejméně dvakrát týdně.

Vzpomenul rak na to, co bylo vykonáno v chrámě Pně z jeho iniciativy. Na zakončení přelýbavým jubilejním množstvím a ztravě. Potom následovala bohatá hostina, upořádaná občany. Při hostině občanské věnovali o. duchovnímu prací přibor a hodiny. Při tom nebylo zapomenuto ani na ústředí. MŠ. Díky naše p. t. jak všem přítomným onoho zdařilého podniku tak i iniciatorům úspěšných sbírek.

Stálý dopisovatel

Z Dubna.

Dne 19. VI. t. r. v Dubně na Surmičích bylo provedeno svěcení nového školního praporu a sedmitřídní školy, kterou navštěvují také děti našich krajanů z blízkého okolí. Průběh celé slavnosti byl velmi zdařilý. Zvláštního půvabu a pestrosti celé slavnosti dávalo velitelství místního pluku a garnizonu. Posádka jevila zájem o tuto školu. V souvislosti s tím škola ponese název „Publiczna szkoła powszechna III. stopnia na Surmiczach imienia Legionów Bojencyków“.

Německo chce prý dobrovolně umořovat rakouské púčky. Nicméně děje se tak pod nátlakem Anglie, která pohrozila použitím clearingu.

Britské oddíly se utkaly v kraji Nablus Dženin s arabskými teroristy v prudké bitvě, při které jim způsobily velmi značné ztráty.

Šikanování židů v Rakousku.

Narízením policejního presidenta ve Vídni se židům zakazuje vstup do veřejných sadů. Tímto narízením se rovněž židům zakazuje nositi veřejně tyrolský kroj.

Německé vojenské letadlo se zřítilo v blízkosti Tempelhofského letiště. Pilot zahynul, jeden člen posádky byl zraněn.

Konečně na X. Věsokolský slet v stověžaté Praze!

Nejhoroucnější touha a přání mnohých tentokrát se vyplnila. — 28. VI. t. r. vyjedeme s naší výpravou ze Zdobunova na Slet. Mezi členy výpravy je mnoho těch, kteří již v ČSR. byli, ale větší procento je těch, kteří poprvé uvidí svou starou vlast. Jaké city budou jimi lomcovati, když vstoupí na půdu svých dědů a pradědů? Co naplní jejich srdce? S jakými pocity budou vjížděti na půdu staré vlasti a co vše budou vnitřně prožívat při procházení zlaté Prahy? Jak se zachovají při mohutné manifestaci hasičů, sokolů a při vystoupení armády? Jak na ně bude účinkovati závěrečná scéna, o sletě v době hlavních dnů? To vše chtěli by věděti všichni, kteří z různých důvodů se nemohli zúčastniti tohoto významného zájezdu. Tedy pozorujte vše do podrobná, redakce „K. L.“ vždy s ochotou vyjde nám vstříc a vždy po opravě umístí našemu reportáž z ČSR. Slava.

valého carského generála Červinky pod názvem „Trp, kozáci, budeš atamanem!“ Tam jest psáno, že Češi byli proto povoláni na Volyň, aby „pečovali“ o národ polský, t. j. stali se udatváci, tak že skrze ně mnoho Poláků z Volyne bylo vězněno a vysláno. Dále se praví, že Češi osadníci za to bezplatně obdrželi od carské vlády země, zkonfiskované vlastencům polským. Bylo by žádoucí, ba nutno seznámiti se s obsahem tohoto paskvilu a žádati důkazy těchto hunsých lží. Jde tu o naši dobrou pověst, které jsme si do byli u vlády a úřadů, a kterou si hanebnými a utrhačnými lžemi poskvrniti nedáme.

Dále se v onom hanopisném článku tvrdí, že Češi v Československu snaží se ovlivňovati poměry náboženské v Polsku což nazývá vmeškováním se do vnitřních záležitostí polských. Jedná se tu o jakousi spolupráci církve československé v ČSR s církví národní v Polsku. Nechápeme proč se píše tak rozčulí. V každém státě jsou různá vyznání a (Dokončení na str. 7.)

1938.

Dojmy ze dne 22. května ve Velkých-Dorohostajích.

(Dokončení.)

Lide náš český! — Ach, jak robně-horečným chvatu světoto krásně zoi je mojim největším přáním, by ta slova, když se o nás Češich mluví, vždycky tak krásně zněla. Ale abych neodbočila. Drajen hrstka, tu chovejme se z krajané, nepropijeme peníze, mnohdy tak těžce vydělané, neutápějme v alkoholu svůj bystrý a střizlivý rozum. Těch propitých peněz by možná bylo třeba na spustu dobrých a užitečných věcí, kterých na každém kroku postrádáme. A toho jasného, zdravého rozumu jest také tolik třeba v dnešní kritické době, v tom cho-

Bata v čele darů soukromíků.

V čele darů na obranu čs. republiky je Bata, který se svými zaměstnanci dal 30 milionů Kč a mimo to jeho nejbližší spolupracovníci, jako Čipera (500.000. — Kč) a ostatní dali zvláště velké obnosy. Mimo to ve Zlíně se vybralo za jeden týden 6,275.000 Kč. Zaměstnanci Batovi v Indii poslali 412.000 Kč.

V ČSR. na obranu státu bylo již upřáno přes 300 milionů Kč; v upisování se pokračuje.

Ve východním Malopolsku d šlo v poslední době ku provokacím hakenkrajerů.

Ve stanici Bierzanow u Krakova vjel expresní vlak Berlin — Lvov — Bukurešť na nesprávnou kolej následkem špatného postavení výhybky. Lokomotiva a tři osobní vagony se vyšinuly. Pět železničářů a tři cestující byli raněni těžce, dvacet cestujících lehceji.

Musolini zakročil u Franca ve věci bombardování britských lodí.

Pohřeb matky anglické královny hr. ze Strathmoru se konal 27. t. m. za účasti obou angl. královských manželů.

Henleinovská drzost.

Pan Henlein — Dvořáček, 70 proc. vůdce českosl. pohraničí se vyslovil proti sbírce na obranu státu. Je tak naivní, že si myslí, že by někdo uvěřil, že on má rád čs. armádu, která také chrání ně-

mecký majetek. Nemusel proto svůj názor ještě zvláště zdůrazňovat veřejně. V Německu by za takové veřejné zdůrazňování nesouhlasu byl již v koncentračním táboře jako je již tisíce jeho kamarádů z Vídně.

V Německu popravili minulý týden 4 komunisty.

USA. nezakročily v Berlíně proti činnosti německých špiónů v Americe.

Postup Francovy armády.

Hlavní stan nacionalistické armády hlásí: Na teruelské frontě obsadili nacionalisté několik důležitých posic blízko masivu Muela. Dále obsadili zámek Onda, když byli na tom místě zlomili tuhý nepřátelský odpor.

Také řeka Jance vystoupila z břehů.

Řeka Jance vystoupila ze břehů na sever i na jih v okolí Taihu. V důsledku trho byl zabráněn postup Japců na Hankou. Hlavní stan armády, operující kolem Taihu, předal telefonické sdělení, že celý tento kraj zapaver, a že čínské oddíly zaujmají pevné pozice v okolních horách, takže japonský postup v tomto úseku je prakticky nemožný.

Přes 200 zahraničních novinářů na slet.

Veškerému zájmu o jubilejní X. všesokolský slet nasvědčuje, že je hlášeno již přes 200 novinářů nejen ze všech evrop-

ských států, ale kromě Austrálie ze všech světadílů. Kromě dosud přihlášených 60 zástupců největších a nejdůležitějších československých denních listů obrazykových časopisů a revuí.

XII. světový kongres mlékařský bude pod e def nitivního rozhodnutí mezinárodním mlékařského svazu pořádán v roce 1940 ve Vídni,

Evropská konference o životě na venkově.

Pod protektorátem Společnosti národů bude v roce 1939 v Ženevě pořádána za účasti všech států i nečlenů Společnosti Evropská konference o životě na venkově. Mezinárodní ústav zemědělský v Římě rozeslal již jednotlivým vládám dotazníky na návrhy referátů, týkajících se sociologických a technických otázek života na venkově.

Z Hitlerovského ráje.

Od začátku anšlusu se nachází 50.000 Rakušanů v koncentračních táborech. Mimo to bylo 120.000 osob donuceno k vystoupení z kostela.

Počet smrtelných úrazů v USA. za rok 1937.

Podle statistiky zahynulo v roce 1937 ve Spoj. státech severoamer. 106.000 lidí při různých smrtelných úrazech, čili skoro dvakrát víc, nežli padlo amerických vojáků za světové války. Mimo to však nutno k těmto 106.000 smrtelných případů přičísti ještě 9.900.000 raněných.

OD TÝDNE K TÝDNU.

30 rolníků se utopilo v Bugu.

Pod Brześciem došlo k velké katastrofě, která si vyžádala 30 životů. Místní sedláci se přepravovali k senoseči na druhý břeh řeky Bug. Uprostřed řeky se však dno lodě utrhlo, což způsobilo, že z 30 jedoucích na lodi osob ani jedna nevyvázla živě.

Kladivem zabil matku.

Ve vsi Lidavě (okres zdolbunovský) v důsledku dlouhotrvajícího sporu Ananij Jaščuk utloukl kladivem matku a mrtovolu její pak vhodil do studně. Zločin tento však byl brzy odhalen a pachatel uvězněn.

Český farář Josef Stříž na Volyňi.

Na Volyň přijel Josef Stříž, český katolický farář ze Staré Bělé u Mor. Ostravy, aby se poinformoval o našem životě. Přejeme ctihodnému panu faráři, aby se u nás cítil jako doma.

Výrok v komunistickém procese v Rovně.

Rovenský okružní soud odsoudil 29 osob za vedení podvratné komunistické akce. Vůdce této skupiny byl odsouzen na 12 let vězení, ostatní na 2 do 9 let; z toho pouze dva byli odsouzení podmíněčně.

Sebevražda.

V Mlynově u Dubna místní občan Jan Wasiejczuk spáchal revolverovým výstřelem do úst sebevraždu. Příčinou tohoto kroku byly rodinné nesrovnalosti

aké volyňské Holandsko a odpadne otázka jak rozšířit plochu našich pozemků, ak zeměnat nemajetné a jak ustabilisvat dostatek pro běžný život všech Čechů na Volyňi.

Nenechme se osočovatí tendenčním tiskem!

(Dokončení ze str. 4.)

různé sekty. Nezáleží však na tom, aby ve státě panovalo jedno vyznání, nýbrž více na tom, aby vyznavači všech těch vyznání byli občany šlechetnými, zdravými, proniknutými demokratickými a humanitními zásadami. To jsou ty pravé základy každého demokratického státu. „Všecky cesty vedou do Říma a všecka vyznání vedou k Bchu.“

J. V.

Krajané,

kupujte u firem, jež u nás inserují!

Při koupi odvolávejte se na inserci v našem časopise!

dveře a prohlásil:

Jeďeme do Pr hy!

Co, jak, zvali jsme, kdo?

Jenda na to: všichni, a to už jsme v Praze.

Než domluvil zahřměla hudba a my jsme běželi do světnice. Uhlídala jsem krásný rci přiloměk a skočila jsem Jendovi na krk: Honziku, ty máš ale nápad! A zaplatila jsem mu za něj pus u, jakoby bičem prášil. Jenda se uškábl a řekl, že kdyby věděl, že ho tohle potká, pak by radio jistě nepřinášil. To víš my se obadva vždycky škádlíme, ale máme se rádi, že bychom za sebou do ohně skočili. kdyby toho bylo třeba; tak si zatím do řeči skácame.

Abych neodběhla od toho, co Ti chce říci... Po ukončení hudby promluvil hlasitel, chlábil pouze kdo účinkoval a kd řídil koncert, ale slova jeho zněla pro mne nejkrásnější melodií... Pomysli si: mluv k nám přímo z naší drahé Prahy. Pak následovaly zprávy Čs. tiskové kanceláře. To byl zase pro tatínka ráj — to víš, politika. Tatínek říká, že už ztrácí paměť, ale já vidím, že na zprávy ČTK. nezapomene v žádném

nekas to.

Viš Máňo, příd si radi! Jak? Kdybys jen věděla, jakou tys z něho měla radost a opravdu chtěla bys jej mít, tu bvs našla lepší cestu, ak k němu přijít, nežli řá bych ti ji mohla uk zat! Máňo, chceš radio?

Dnes začala jsem ti psát jen s tím úmyslem, že Ti povím, že jsem dnes měla dojem. Je jsem v Praze a zatím přes moje povídání dostala jsem se k tomu teprve teď. —

Tak dnes ráno poslouchala jsem reportáž průvodu sokalského žactva Prahu. Hlasatel nám všechno tak zřetelně vysvětloval a při tom přece slyšeli jsme sami projevy žactva a davů, tak že se mi zdálo, že jsem opravdu mezi nimi, na Václavském náměstí u Národního musea a že vidím les praporek a bílých šátků, jež radostně mávají mým sokolíkům. Dvacet sedm tisíc žáků jde v průvodu a všichni radostní a svěží pozdravují republiku, presidenta a vše, co vidí, ba i nás u amplionů Volají z plných plic, jeden přes druhého, to zase všichni společně a zase každý za sebe.

meoan, jež naplňuje celou tv u bytost a nejší s to ubrániti se slzám. Bože, kdyby tam našinec mohl být opravdu! Máňo, koneč m tu moji „reportáž od amplionu“ a lituji, že jsi nebyla se mnou a to vše neposlouchala.

Věra.

Vysvědčení.

(Dokončení ze str. 1.)

sta a divadelní sluha. Za práci se však nikd stydětí nesmí.

Vysvědčení jest důležitým dokumentem. Na jeho podkladě píšou se žádosti a shání se místa. Navštěvují se strýčkové, tety a přibuzní, třeba až do devátého kolena, aby se našla vlivná protekce. Někteří s vysvědčením v ruce klepají, aby jim bylo otevřeno, často však marně. Jiní „čistí“ kliky a odcházejí s veselou tváří, potěšení. Vše jim bylo — síbeno!

Známo je, že v dnešní době, kdy život plyne jako v kaleidoskopu, školní vysvědčení mnoho neznamena. Máme i u nás jistý počet vystudovaných dcer i synů, kteří sedí klidně doma a čekají na místa. Často

(Dokončení na str. 8.)

Nebojkotujeme Židy, ale potřebujeme také žít.

(Dokončení ze str. 1.)

na všechna ta skladiště a všechna jiná zařízení, která musejí mít k dispozici družstva. Připočítejte pak k této kalkulaci výcetek, kterého se dostava židovským obchodníkům od nás, kupující Čechů v jejich obchodech a dojdete k užasným číslům, které by jinak mohly zůstat v našich družstvech.

Být soběstačnými je netoliko v našem zájmu, ale i v zájmu státu, v kterém se nacházíme. Kdybychom neřešili problém soběstačnosti v běžném životě, pak tu hrozí nebezpečí proletariátu. A tu je samozřejmou věcí že by si náš stát rozhodně nepřál (již z ohledu geopolitického) aby se z nás vyklubal element zproletarizovaný, který by u každé příležitosti šel na hranice S.S.S.R. — Vždyť autno zde přiznává, že Češi až dosud dovedli nejlepší i solovat úsek východního Polska od zbolševizovaného Polska — nikdo jiný to tak dobře nedokázal. To bylo patrné již i v 1920 roce při bolševickém nájezdu. — Nedělali jsme nikdy žádnou politiku a revměšovali jsme se do politických záležitostí našeho státu, naší nové vlasti, máme-li však být i na prospěch tomuto státu, pak o'olnosti nás přímo donucují, abychom dělali politiku — hospodářskou. — Správně proto k v'estranné životní, hospodářské expanzi; v'budujeme z hnízda našich českých hospodářství takové zemědělské volyňské Holandsko a odpadne otázka jak rozšířit plochu našich pozemků, ak aměstnat nemajetné a jak ustabilizovat dostatek pro běžný život všech Čechů na Volyni.

Nenechme se osočovat tendenčním tiskem!

(Dokončení ze str. 4.)

různé sekty. Nezáleží však na tom, aby ve státě panovalo jedno vyznání, nýbrž více na tom, aby vyznavači všech těch vyznání byli občany šlechetnými, zdravými, proniknutými demokratickými a humanními zásadami. To jsou ty pravé základy každého demokratického státu. „Všecky cesty vedou do Říma a všechna vyznání vedou k Bohu.“

J. V.

Krajané,

kupujte u firem, jež u nás inserují!

Při koupi odvolávejte se na inserci v našem časopise!

Žena a domov

Milá Máňo!

V posledních dnech potkala mě převelká radost a pomysli si, děvče, že jest to radost neutuchající, ba co den přináší mi nova překvapení. Povím Ti všechno po pořádku, jak to u nás bylo:

V minulém týdnu v sobotu jako obvykle seděli jsme všichni u večere, jen Jenda scházel a to také jako obvykle. — Posledně do pozdního večera prodléval prý u nějakého kamaráda, o kterém jsme nikdy ani neslyšeli. Doma byl jen tolik, co se najedl, a bylo na něm vidět, že myšlenkami je někde celý pryč. Minka z toho všeho měla jen trápení. Já jsem se mu smála: „Jeník hlídá Mařenku“ a je vidět, že se mu v tom nějak válné nedaří. Vůbec nebyla s ním žádná řeč.

Tam v onu sobotu, když jsme byli všichni doma, přišel Jenda o něco d'ive než jindy a přivedl jakéh si hecha, který měl s sebou kuffík. Sotva pozdravili a šli do světnice; Jenda řekl, aby tam nikdo nechodil a také se zavřeli. Všichni u sto'u jsme se nejdříve na sebe podívali a já sem si pomyslela: jakýsi cizinec, černý kuffík, zavřená světnice — to všechno jsou špatná znamení — h'ový útek. U sto'u zavládlo ticho.

Po delší chvíli Jenda otevřel dveře a prohlásil:

Ječeme do Pr'hy!

Co, jak, zav'ali jsme, kdo?

Jenda na to: všichni, a to už jsme v Praze.

Než domluví zabřměla hudba a my jsme běželi do světnice... Uhlídala jsem krásný r'cí příměch a skočila jsem Jendovi na krk: Honziku, ty máš ale nápad! A zaplatila j em mu za něj pus u, jakobv bičem prátil. Jenda se usklébl a řekl, že kdyby věděl, že ho tohle potká, pak by radio jistě nepřinášel. To víš my se obadva vždycky škádlíme, ale máme se rádi, že bychom za sebou do ohně skáči i, kdyby toho bylo třeba; tak si zatím do řeči skáčeme.

Abych neodběhla od toho, co Ti chci říci... Po ukončení hudby promluvil hlasatel, chlábil pouze kdo účinkoval a kdo řídil koncert, ale slova jeho zněla pro mne nejkrásnější melodií... Pomysli si: mluví k nám přímo z naší dráhy Prahy. Pak následovaly zprávy Cs. tiskové kanceláře. To byl zase pro tatínka ráj — to víš, politika. Tatínek říká, že už ztrácí pamět, ale já vidím, že na zprávy ČTK. nezapomene v žádném

případě: čtyřikrát za den s největší přesností sedává u amplicionu a čeká na zprávy a my také s maminkou, od té doby co posloucháme rozhlas, začínáme trochu rozumět politice a už tak hned bychom se v řeči nedaly — posloucháme přece zprávy z pravého pramene a žádnými báhorkami nám nikdo hlavu nesplete. — Po všech hlavních zprávách bývá pestrý pořad na gramofonových deskách. To zase tatínka nezajímá ani za mák, ale já ráda je poslouchám. My asi obě stejně máme rády tanga, vid? Hned by se chtělo tančit, že? Tento pestrý pořad ukončil s botní vyslání a hlasatel nám ještě jen řel: „Přejeme všem svým posluchačům doma i za hranicemi dobrou noc“ a já jsem mu na to stejně přívětivě odpověděla, jenže on mne neslyšel. To už bylo půl dvanácte a šla jsem spát.

Ráno jsem zase čekala, až se nám Praha ozve. — Po signálu pražské stanice zakokrhál kohout. — ranní budíček, pak po čtvrt hodině hudba a československé písničky. Ach děvče to se rozezpíváš novému jitu vsříc! To jsou přece všechny naše písničky, skorem všchny je známe! A jaká je jejich spusta! R'ce zpíváš se jako slavík a tu Jenda přerušil tvoje nadšení: buď už ticho a nekaz to.

Víš Máňo, přid' si radi! Jak? Kdybys jen věděla, jakou tys z něho měla radost a opravdu chtěla bys jej mít, tu bvs našla lepší cestu, ak k němu přijít, nežli is bych ti ji mohla uk zat! Máňo, chceš radio?

Dnes začala jsem ti psát jen s tím úmyslem, že Ti povím, že jsem dnes měla dojem. Že jsem v Praze a zatím přes moje povídání dostala jsem se k tomu teprve teď. —

Tak dnes ráno poslouchala j em reportáž průvodu sokolského žactva Prahu. Hlasatel nám všecko tak zřetelně vysvětloval a při tom přece slyšeli jsme sami projevy žactva a davů, tak že se mi zdálo, že jsem opravdu mezi nimi, ve Václavském náměstí u Národního musea a že vidím les praporků a bílých šátků, jež radostně mávají malým sokolkům. Dvacet sedm tisíc žáků jde v průvodu a všichni radostní a svěží pozdravují republiku, presidenta a vše, co vidí, ba i nás u amplicionů volají z plných plic, jeden přes druhého, to zase všichni společně a zase každý za sebe.

Někdy rozumíme jejím slovům, někdy nám je hlasatel opakuje: „Nedáme Prahu“, „Ať žije česká Praha“, „Od Jasiny až do Aše je republika naše“... Nyní jdou župy z Blaniku a malí volají: „Blaničtí rytíři vítají Prahu“.

Najednou přiletěl obrovitý vojenský motorový letoun a zatočil docela nízko nad hlavami děti, aby jim udělal radost. Obrovitý pták mizí a župy žactva z celé republiky přicházejí pořad nové a nové, neustále provolávají slávu, malí dvanáctiletí trubáci troubějí: rozeznávají se veselá a silná provolání „Bratislava zdraví Prahu“, „Slováci zdraví maťičku Prahu“, „Hranice jsou naše, nedáme se“. Mezi tím, hlasatel přivedl z průvodu k mikrofonu jednoho malého sokolka ze župy slovenské, aby nám také něco řekl, a ten také duchapřítomně pozdravil ty, jež zůstali doma na Slovensku a řekl jim, že se všem líbí v Praze a s' tva dokončil již utíkal za svou župou v průvodu, aby se jí neztratil.

A zatím děti nastupují, září štěstím a radostí, volají silně a nadšeně a tobě se zdá, že slyšíš, jak jim buší upřímná srdce a všechno to splývá v jednu nejkrásnější melodií jakou by žádný umělec nestvořil, melodií, jež naplňuje celou tv u bytost a nejsi s to ubránit se slzám. Bože, kdyby tam našinec mohl být opravdu!

Máňo, konč m tu moji „reportáž od amplicionu“ a lituji, že jsi nebyla se mnou a to vše neposlouchala.

Věra.

Vysvědčení.

(Dokončení ze str. 1.)

sta a divadelní sluha. Za práci se však nikd stydět nesmí.

Vysvědčení jest důležitým dokumentem. Na jeho podkladě píšou se žádosti a shání se místa. Navštěvují se strýčkové, tety a příbuzní, třeba až do devátého kolena, aby se našla vlivná protekce. Někteří s vysvědčením v ruce klepají, aby jim bylo otevřeno, často však marně. Jiní „čistí“ kliky a odcházejí s veselou tváří, potěšení. Vše jim bylo — slíbeno!

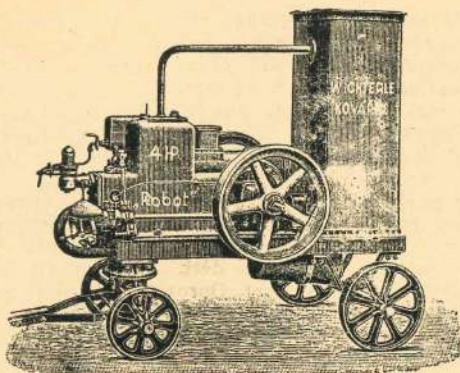
Známo je, že v dnešní době, kdy život plyne jako v kaleidoskopu, školní vysvědčení mnoho netěmne. Máme i u nás jistý počet vystudovaných dcer i synů, kteří sedí klidně doma a čekají na místa. Často

(Dokončení na str. 8.)

TOVÁRNA A SKLAD HOSPODÁŘSKÝCH A MLÝNSKÝCH STROJŮ BRATŘI POSPÍŠILOVÉ

ZDOLBUNOV

Telefon: č. 66.

**Generální zástupitelství továren:
WICHTERLE & KOVÁŘÍK
v Prostějově.**

ŽACÍ travní a obilní stroje, pohrabovače.
MLÁTIČKY obyčejné a čistící, vylušťovače jetele, šrotovníky, žentoury, pastorky, řezačky.

MOTORY: naftové, petrolejové a na nassávaný plyn.

UNION, akc. strojírna a slévárna, České Budějovice.
Úplné zařízení mlýnů.

OPRAVA strojů ve vlastních dílnách.

Máme na skladě pálené tašky červené na pokrývání střech. Můžeme dodat i na každou stanici vagonově od 5.000 do 10.000 kusů tašek. Je to nejlepší krytina, nebojí se ohně, krup i mrazu.
Náhradní součásti do všech značek žacích strojů.

Zemní bleška.

Škůdcem jarního řepáku, luči, řepy a zeleniny je malý skákavý hmyz, jenz ničí mladé sačky ze země vylézající rostlinky. Jest to tak zvaná zemní bleška, která vystoupila letos hojně na Dubensku a způsobila značné škody.

Můžeme se před ní bránit těmito způsoby: vychytávat na prkénko namazané lepem a nebo z rána za rosy posypat pole napačené bleškou, prachem s cesty nebo gipsem.

Nejlepší však je sítí takové rostliny dřívě z jara aby do času vystoupení blešky byly

poněkud odrostlé.

Sijte směsky do podmítek.

Pravidelně po žních se stává, že když se podmítku strniska tu nen kam vyhnati dobytek na pastvu. Nutno tomu zabránit setím do podmítek směsek správně volených prot žně po žních v tak krátkém vegetačním čase se každá rostlina náležitě nerozvine.

Strniskové směsky, jako všechny jiné poplody se tím lépe rozvinou čím dřívě jsou sety. Proto nejvhodnější předplodinou je zde zimní řepka a žito. V srpnu již nejen do podmítek, ale i pro jiné setové směsky je dobrý vzor směsky

takový: 40 kg vikve, 25 kg pohanky, 40 kg ovsa, 50 kg ječmene a 5 kg hořčice bílé.

Setím směsek si zabezpečíme krmení do konce léta až na začátek podzimu a také mléčnost krav v době, kdy mléko stoupá v ceně.

Jak poznat je-li kráva březí neb jalová?

Poznáme to zcela jednoduše tím, že mléko krávy jalové, jako hustější, pustí se i do kapky do sklenice vody. Dopadne hluboko níž by splnulo s vodou. Mléko krávy březí, jako řídké, se po pádu kapky do vody ihned rozpline.

Václav Širc.

Vysvědčení.

(Dokončení ze str. 7.)

velmi dlouho. Rodičové bývají v takových případech shovívavými, nad míru dobrými a starostlivými.

Nastaly nové časy. Život ubíhá rychleji nežli dřívě. Všude šumí nepokojný shon, práce vře, nervy praskají, na nebi ukazují se zlověstné mraky a toho klidu, spokojeného úsměvu tak málo...

Vzpomínám na ty naše volynské děti. Učí se pilně, jsou rozumné, učitelové je chválí a vysvědčení dokazují pilnost a prospěch ve všech předmětech.

Ve školách na Volyni máme našich dětí slušné řady. Pohlíží do života vážně. Vizte jen ty jejich široce otevřené a o-

duševně oči a hned se přesvědčíte, že nechodí do škol nadarmo. Už v mládí poznávají ty naše děti co chtějí a kam spějí. Práce, užasná práce je údělem jejich života.

„Ty kluku, z tebe nic nebude rosteš jako dřevo v lese!“ říkával učitel jednomu našemu chlapci, nebude jmenovati jména a hle, dnes je věhlasným lékařem v cizině. Takových případů máme celou řadu. Podívejme se mezi naše hospodáře, průmyslníky obchodníky. Nejsou to lidé, kteří dokazují, že z nich „něco je?“

Dostávali také školní vysvědčení, ale životní dráhu si všichni vybojovili bez protekce, bez doporučení, klepnutí a otírání klik, jen vlastní silou, odvahou a stálou, neumdlévající prací.

Naše volynská mládež se neztratí, neboť věří sama sobě, sama sobě, svému rozumu, odhodlaní a své práci. Narvá páteř, podivá se zpřímá s vědomím síly! Takové je vysvědčení našich dětí.

Dobře se čte, jen když se nemusí předplácet.

Snad by se náš časopis udržel a také i zlepšil, kdybychom nebyli vypočítaví. Ovšem, zde se neapadá k tomu, že se nemá počítat. Ano počítat, ale tam, kde je toho třeba.

Máme jeden český časopis v Polsku, věnovaný našim zájmům a tu zcela dobře každý z nás kdo má 10 ha země může si jej snadno předplatit a nenaríkat na tak velkou bídu.

Tento článek je psán proto, že jeden z předsednictva Kola ČMS. staral se o

rozšíření „Krajanských Listů“, za co do stal vynadáno od jednoho občana (kte rému ukázkové číslo přišlo přímo ve schůzi), že prý redakce poslouchá každého Honzu. Kdežto dobře každý z nás ví, že ten jistý občan rád čítává „Mladý Svět“, který přichází do naší školy a zdarma je rozdávan dětem.

Pravda i já rád sáhnu po tom dětském časopisu, když jej moje děti přinesou ze školy, poněvadž se dovím o staré vlasti a také proto, že mi „K. L.“ nestačí na celý týden číst. Nechtějně proto na redakci časopis zdarma. Kdyby to snad redakce mohla dělat, snad bychom pak chtěli brýle a tak by naše chůvost neměla konce: a jak by to brzy dopadlo každý si snadno domyslí.

Jeden z přítomných schůze.

Milé družky!

Byla jsem návštěvou v redakci našich „Krajanských Listů“ a tu mě tak mimochodem při rozmluvě s pány redaktory něco zarazilo, zamrzelo. Přišli jsme totiž na téma soutěže, kterou uspořádaly „Krajanské Listy.“ Proč říkám, že mne něco zamrzelo. Protože se všichni účastníci soutěže, jenom snad my chceme zůstat pozadu, jako by se to nás nedotýkalo, ač máme v našem listě také svoji přílohu „Žena a domov“ Či některá z Vás již něco podnikla? Ale at je tak či onak. Vyzývám Vás nyní všechny, milé družky: **Chopme se také této příležitosti, je to vědná práce, protože tím přispějeme také svou hřívnou k povznesení úrovně našeho jediného listu. Dokažme, že jsme platnými a užitečnými členy naší české menšiny v Polsku!**

Naše, kdo víc — ženy či muži? — Nedejme se!
Čtenářka.

Volám k členům S.Č.M.!

Nejdříve se Vás, mladí přátelé táži: Podnikáte něco v soutěži „Krajanských Listů“? Já nevím jak kde, ale u nás v našem odboru dosud z neznámých důvodů nějak otálim. A to je nehorázná chyba! V tom ohledu bychom měli být na prvním místě. **Ukažme, že jsme silní, že jsme pro pokrok, že dovedeme netoliko jen planě mluvit a vzdychat neb rebelovat) jak nám to někdy stří nadhazují, ale že jsme také schopni dobré a užitečné práce — práce za níž bude odměna každá, stará i mladá. Jde tu o svaté dílo celé české menšiny v Polsku — o dobrý časopis!** A my, mladí přátelé, musíme stát v první frontě, aby nám nebylo někdy vytýkáno, že jsme v tak velké, příhodné chvíli někam zalezli, že jsme spali. Bojujme proto o prvenství!

Vzhůru všechny odbory S. Č. M. k národní práci! Hurááá!!!

Člen S. Č. M.

Prodáváme

za neslýchané nízké ceny krásné knihy Aleksandra Dumasa:

„Tři mušketýři.“

Celé dílo osm knih, skvostně vázaných a bohatě ilustrovaných pouze za **zl. 40.—**

Za předem zaslany obnos a nebo na dobírku zašle

Administrace
„Krajanských Listů“

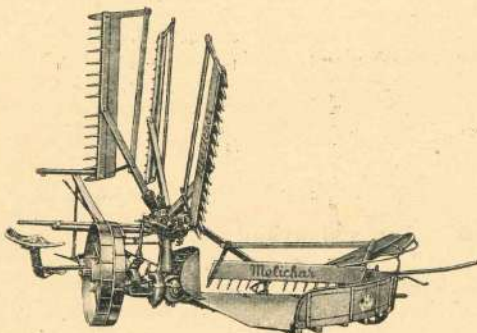
Prodá se mlýn ve velmi dobrém místě a dobře prosperující. Informace udílí Vilém Pospíšil, Noviny české, pošta Mlynow tel. č. 41.

Nekupujte, pokud jste se neinformoval u nás a nechybte!

CZESKA SPÓLDZIELNIA ROLNICZO - HANDLOWA W RÓWNEM (ČESKÉ HOSPODÁŘSKÉ DRUŽSTVO V ROVNĚ)

Ul. 3-go MAJA 149.

TELEF. 533.

oznamuje, že již došly z BRANDYSA u.[L.
Československo MELICHAROVY

žací stroje

lehké, tiché, důkladné a spolehlivé v práci, nejnovější konstrukce, s olejovou lázní, ocelovým válem, hermeticky krytou nábou, na malém polním kole a patentovaným k rámu přístrojem na okamžité sundání kola a patentovaným věncem (patent Nr. 18711.) Všichni kdož si stroje předem objednali a také ostatní zájemce o ně zveme k odebrání si strojů a prohlídce na skladě v Rovně.

U p o z o r ň u j e m e,

že v roce minulém nehledě k hojně zásobě nestačilo nam ŽACÍCH STROJŮ a mnozí zájemci, kteří se přihlásili ke koupi až přede žněmi, již stroje si u nás koupiti nemohli, neboť byly vyprodány ještě přede žněmi.

Dospěšte si proto se zakoupením strojů.

Na koupené stroje vydáváme tovární záruku.

Ceny a podmínky pro každého zájemce přijatelné.

S k l a d y : v Rovně ul. 3 go Maja Nr. 149., v Zdobunově ul. Narutowicza Nr. 8. (u pp. Otmara a Kloučka), ve Volkově (u p. Vl. Mračka), v Kvasilové (u p. Vl. Nahlovského.)

JEDINEČNÁ PŘÍLEŽITOST naskytá se prozíravým hospodářům!!!

Došla právě z továrny z JIČINA

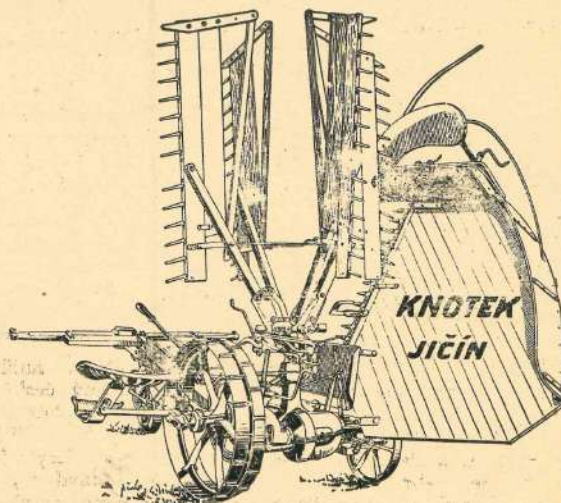
z Československa zásilka

nejnovějších

KNOTKOVÝCH ŽACÍCH STROJŮ

s olejovou lázní, ocelovým válem, kuličkovými ložisky,

S TOVÁRNÍ ZÁRUKOU do skladů staré solidní firmy.

RUDOLF JOZEF a spol, v Zdobunově, ul. Kościelna č. 7. (vedle Kasy Skarbowej)

MOTORY LORENZ a jiné zahraniční stroje za levné likvidační ceny.

CHMELOVÉ motyky. (kracle) zvláště levné.

Navštivte nás, vyhovíme a jako vždy Vás plně uspokojíme! Neodkládejte s nákupem, neboť přívaz strojů jest dovolen jen dle kontingentů.

Originální součásti k žacím strojům.

Krajanské listy, týdeník československého lidu v Polsku. Vydávateľ a šéfredaktor Josef Foitík, Luck. Tiskem vlastním. Předplatné v Polsku: ročně zl. 10.—, na půl roku zl. 5.—. Do Ameriky zl. 15.—, ročně. Ceny oznámení: celá strana zl. 120.—, půl strany zl. 60.—, čtvrt strany zl. 30.—. Drobná oznámení 10. gr. za slovo.

Odpovědný redaktor: Josef Rejzek.

Drukarnia Józefa Foitika, Luck

NA UPALNE DNI LATA

23 - 26	2-50
27 - 30	2-90
31 - 34	3-50
25 - 38	3-90

40691-61
Przewiewne płótno. Specjane spody

1-60 dziewczęca
2-60 damskie
2-90 męskie
45315-03
Białe i szare płimsoleki

3-20
23925-52
Płocienne na spodach gumowych. W kolorze beige i popielatym. Białe zł. 3.50

5-50
62995-92
Gdynka płocienna na specjalnym spodzie

5-50
62895-96
Kolorowa gdynka płocienna. Niezbędna na plaży. Specjalna podszew

Alata
SKLEPY WE WSZYSTKICH MIASTACH POLSKI

Reklama je hybnou pákou obchodu.

Všichni kupujeme u firmy
G. VUGMEJSTER,

ROVNO ul. 3-Maja 129.

Poněvadž všechny větší textilní továrny zřídily u firmy G. VUGMEJSTER své komisi sklady a jmenovitě:

- 1) Továrna soukenného zboží F. Rabinowitz & Synové — Bělsko.
- 2) Továrna soukenného zboží H. Landsberg, Akc. Sp.
- 3) Továrna výrobků hedvábných Edvard Babiacki i Ska.
- 4) Továrna vlněného a kamgarového zboží P. Grzegowski & Sp.

Na skladě stále obrovský výběr nejnovějších výrobků těchto továren a rovněž výrobků ŽIRARDOVSKÝCH závodů jako: plátna lněná a bavlněná, brezenty a j.

Ceny tovární — bez smlouvání!

Vlněné látky na paleta a mužské úbory od 5.— zł. za metr. Mimo toho na skladě G. Vugmejstra je stálý výběr kožesin a hotových kožesinových řas, a to: pižmových, fokových, hríbčích, teletinových, krtkových, marmových a j.

Ceny nejnižší!

Celé Volyni jsou známa
nejchutnější piva
z parostrojního pivovaru
V. ZEMANA

v Lucku

Specialita pivovaru
„SAKURA“

Doporučuj všude
tohoto českého podniku
znamenitý mok.

ČESKÝ OBCHOD
se střížním a galantním zbožím

Kanefasy, purpury, zástěry, prádlo, šatové látky a jiné. Barvy trvalé! Ceny stálé!

Vše v nejlepší jakosti u firmy
V. VOLANSKÝ
Zdolbunov, ul. Narutowicza 6.

K nastávající sezoně doporučujeme světoznámé žací stroje originál MELICHAR, MC CORMICK A DEERING; pohrabovače, mlátičky, žentoury, pastorky, mlýnky, secí stroje, kultivátory, pluhy, pařáky, řezačky a jiné hospodářské stroje dodá firma **J. Rektor a Spol.**

v Lucku na Hnidavě.

První případ trestu smrti v Rusku.

V Bukarešti nedávno malířský dělník Udeanu nelidským způsobem zavraždil 17 letého obuvnického pomocníka Čaljapka, u kterého náhodou přenocoval, ztratit práci. Po vraždě Udeanu žil z úspor své nešťastné oběti. — Podle nedávného dekretu může být potrestán smrtí osoba, dopustivší se vraždy s cílem loupeže. Bude-li dokázáno, že Udeanu spáchal vraždu s vědomým úmyslem loupeže a že vražda nebyla následek hádky, jak tvrdil vrah, bude se na Udeana vztahovati platnost nového dekretu a bude proti němu po prvé v Rumunsku pučžito trestu smrti.

Z okolí Rovna.
Dne 5. VI. 1938 odbor ČMS. za účasti Těl. Jed. Sokol v Rovně pořádal výlet v lesíku p. Novotného v Tynném u Rovna. Jelikož jsem se tohoto výletu zúčastnil také já, musím oznámit veřejnosti průběh slavnosti, kterouž obveselovala dechová hudba p. Najmana z Ulbárova. P. Najman jako kapelník se svojí hudbou se může postavit v čele veškeré hudby z celého okolí. Zvláštní pochvaly si pak po p. Najmanovi zaslouhují někteří hudebníci, jako na př. p. Kočí, basista na bas „Be“; tato osoba zaslouhuje cenu za svoje správné vyplňování v hudbě. Celkem radím všem p. kapelníkům z okolí, aby si vzali příklad z české hudby kapelníka p. Najmana z Ulbárova.
Vladimír Kostka, (Dubno.)

Žatecká

chmelná zpráva.
Vzhledem k malým zásobám chmele jsou obchody na žateckém trhu klidné a obraty malé. Ceny Žateckého chmele pohybují se v rámci Kč 750.— až 875.— za 50 kg.

Veřejná známkovna chmele v Žatci ověřila a vyexpedovala dodnes 76.764 žuků v čisté váze 174.237 cel. centů a 50 kg žateckého chmele loňské sklizně.

Po chladném počasí dostavilo se opět slunečno a teplo. Přes to, že ve dne byly teploty až 30 st. Celsia i více, zůstávaly noci chladné. Díky vydatné vláze v předchozím týdnu roste chmel nyní rychleji a část chmelnic dosahuje již tři čtvrtě nosné konstrukce. Jinak chmel všude dosáhl alespoň poloviny konstrukce. Proti loňsku je chmel opožděný a v trsech slabší než loni. Kroucení listů v důsledku velkých rozdílů teploty se dále projevuje. Také mšice se dále rozšiřuje a bylo proti ní již pěstiteli s postřikem započato. Rovněž objevují se příznaky peronospor a je žádoucí, aby proti této nemoci s postřikem nebylo otáleno.

Český odbor Jednoty chmelářské v Žatci

Listárna redakce.

Pan V. Hajný v Dorohostaji. Prosíme o zaslání slibené povídky pro kalendář. Půjde-li opožděné nebudeme ji moci umístiti.

Pan Ing. A. Knotek. Na Vaše přání Vás milerádi přijímáme do kalendářního redakčního kroužku a těšíme se na Vaše povídky.